मम कण्ठगताः प्राणाः पाशे कण्ठगते तव ।
अतः स्वार्थप्रयत्नो ऽयं त्यज्यतां साहसं प्रिये ॥

सागरिका । राजानं दृष्ट्वा सहर्षमात्मगतम् । कधं । अज्जउत्तो । एदं पेक्खिअ कदत्था भविअ सुहेण विअ जीविदं परिच्चइस्सं । प्रकाशम् । अज्जउत्त । मुञ्च मुञ्च । पराहीणोक्खु
5 अअं जणो ण पुणो वि मरिदुं ईदिसं अवसरं पावेदि । तुमं पि देवीए अवराहिणं अत्ताणअं मा करेसु । इति पुनः कण्ठे पाशं दातुमिच्छति ।

राजा । निर्वर्ण्य सहर्षम् । कथम् । प्रिया मे सागरिका । कण्ठात्पाशमाक्षिप्य ।

अलमलमतिमात्रं साहसेनामुना ते त्वरितमयि विमुञ्च त्वं लतापाशमेतम् ।
चलितमिव निरोद्धुं जीवितं जीवितेशे क्षणमिह मम कण्ठे बाहुपाशं विधेहि ॥

10 इति कण्ठे बाहुं कृत्वा स्पर्शं नाटयति । सखे । इममनघा वृष्टिः ।

विदूषकः । भो । एव्वं णोदं जइ अआलवादावली विअ देवी आअच्छिअ अणधा ण करिस्सदि ।

ततः प्रविशति वासवदत्ता काञ्चनमाला च ।

वासवदत्ता । हञ्जे कञ्चणमाले । तं तधा चरणाणिवडिदं अज्जउत्तं अवधीरअन्तीए मए
15 अदिणिट्ठुरं जेव्व कदं । ता दाणिं सअं जेव्व गदुअ अज्जउत्तं अणुणाइस्सं ।

काञ्चनमाला । को अणो देविं वञ्चिअ ईदिसं मन्तेदि । वरं सोञ्जेव्व दुज्जणीकदो भोदु ण उण देवी । ता एदु एदु भट्टिणी ।

इति परिक्रामतः ।

राजा । अयि मुग्धे । किमद्यापि मध्यस्थतया विफलमनोरथाः क्रियामहे ।

20 काञ्चनमाला । भट्टिणि । जधा समीवे भट्टा मन्तेदि तधा तक्केमि । तुमं जेव्व अणुणेदुं आअच्छदित्ति ।

वासवदत्ता । सहर्षम् । तेण हि अलक्खिदा भविअ पुट्ठदो गदुअ कण्ठे गेण्हिस्सं ।

विदूषकः । भोदि साअरिए । वीसत्था भविअ कीस पिअवअस्सं ण आलवेसि ।

वासवदत्ता । सविषादं कर्णं दत्त्वा । हञ्जे कञ्चणमाले । कधं । साअरिआ इधज्जेव्व चि-
25 ट्ठदि । ता सुणम्हि दाव । पच्छा उवसप्पिस्सं ।

इति तथा स्थिते ।

सागरिका । भट्टा । किं इमिणा अलिअदक्खिणेण जीविदादो वल्लहदराए देवीए अत्ताणअं अवराहिणं करेसि ।

राजा । अयि । मिथ्यावादिनी खल्वसि । कुतः ।

30 श्वासोत्कम्पिनि कम्पितं स्तनयुगे मौने प्रियं भाषितं
वक्त्रे ऽस्याः कुटिलीकृतभ्रुणि रुषा यातं मया पादयोः ।
इत्थं नः सहजाभिजात्यजनिता सेवैव देव्याः परं
प्रेमाबन्धविवर्धिताधिकरसा प्रीतिस्तु या सा त्वयि ॥